

Milí a drazí,

ačkoliv mám často pocit, že za jeden britský den stíhám povinnosti a zažívám zkušenosti za tři české a když si vzpomenu na první dny (až týdny) našeho pobytu, kdy mi dlouho trvalo si zvyknout na vše nové- oddělenými kohoutky na studenou a teplou vodu počínaje a čtyřmi předměty místo českých čtrnácti konče, nedokážu pochopit, jak je možné, že ty necelé dva měsíce utekly tak neskutečně rychle! Abyste mohli lépe nakouknout do naše místního života, pokusím se popsat můj všední den (ačkoliv to není jednoduchý úkol, páč se škola v rámci zachování duševního zdraví snaží udělat každý den co nejméně stereotypický co to jenom jde).

Přes pracovní týden, který zahrnuje všechny dny kromě neděle, vstáváme kolem půl osmé (ano, takový luxus nabízí internátní škola) a ve tři čtvrtě už sedíme u kulatých stolů a vychutnáváme si snídani (v mém případě je to ideálně miska plná porridge, se kterou se mi bude těžce loučit). Od devíti hodin nám potom většinou začíná výuka, ale ještě předtím si stíháme zajít na ranní mši do kaple nebo se účastníme celoškolního zasedání ve zdejší (o maličko větší) aule.

Dopoledne máme tzv. čtyři periody, které ale vlastně znamenají dvě možné vyučovací hodiny, protože každý předmět máme čtyřikrát týdně a to po dobu dvakrát čtyřicet minut, suma sumárum tři sta dvacet minut každého předmětu týdně (víc matiky už nebude, slibuju). Já jsem si vybrala biologii, chemii, business studies a drama. Nedá se pořádně říct, že by byl jeden předmět lepší než druhý (ačkoliv favorita v podobě biologie mám), protože mi každý přináší spousty nových a cenných poznatků, které kolikrát nejsou jen akademicky, ale i kulturně obohacující.

Po obědě (který je také často kulturně obohacující zkušenost) máme školu do šesti hodin večer, často do toho ale spadají sporty, které si můžeme vybrat ze široké škály možností. Já mám v úterý a středu tanec a ve čtvrtek prapodivnou verzi basketu, v podobě netballu. Čtvrteční hodina probíhá vždy venku a to za každého (připomínám, že anglického) počasí. Většinou si ale ani nevšimnu, že mi byla zima dříve než si na pokoji sáhnu na prochládlé konce mých drahocenných končetin, protože je na hodinách sportu vždy tolik zábavy, která (definitivně převrací Maslowovu pyramidu potřeb vzhůru nohama a) nedovolí přemýšlet o dešti.

Po šesté hodině večerní opět nastává čas na jídlo a potom teoretické volno, které ale v praxi většinou nenastane. Když už není nějaká akce zorganizovaná školou, tak máme povětšinou spoustu zajímavých úkolů v podobě "prepů", někdy povinnou "study session", jindy zase tématické večerní setkání v common roomu, které obnáší, jak je v Anglii zvykem, hromady benefitů například v podobě sušenek.

Do už tak nabitého rozvrhu ještě pravidelně vtěsnávám plnění DofE, což pro mě znamená navštěvování domova pro seniory, běhání a skladbu písní, chodím do sboru (kde už pomalu začínám tušit, co se děje, protože se většinou zpívá rovnou z not bez předešlého poslechu, což je asi ve sboru normální, pro mě ale zcela nové) a o víkendech často cestujeme, střílíme keramické holuby, vaříme sushi, sledujeme české pohádky nebo plesáme (možná spíš klábosíme) s klukama z jiných internátních škol.

Jak se dá povšimnout o nudu tady rozhodně nouze není. Každý den přináší nové zážitky, které si snažím všechny pořádně ukládat do paměti a ze kterých si jsem jistá, že budu čerpat ještě hodně dlouho. Co je pro mě asi nejdůležitější je, že tu nepoznávám jen spoustu novinek o Británii křížem krážem, ale především toho zjišťuju hromady o sobě samé, možná trochu přehodnocuju dosavadní názory a rozhodně si tady vše užívám, co to jenom jde a jsem nekonečně ráda, že to všechno můžu zažít. A ikdyž už teď vím, že mi tu bude všechno a všichni chybět, tak se taky těším zpátky domů a než se zase shledáme tak aspoň posílám pár zámořských pozdravů!

*S láskou,
Sara*